

РЕШЕНИЕ

№ 6765

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7661** по описа за **2023** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 29446/09.08.2023 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 218123/01.08.2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от Г. Г. Д. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. П. срещу Решение № 3124/02.07.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 20 състав, по НАХД № 8729/2022 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-009232/03.05.2022 г., издадено от началник група в ОПП-СДВР, с което Г. Г. Д. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца“ на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, както и глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, тъй като при съставянето на АУАН е нарушена разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Твърди се, че СРС е постановил решението си при допуснати съществени процесуални нарушения и неизяснена фактическа обстановка. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП. Алтернативно се прави

искане делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав. В касационното производство Г. Г. Д. е редовно призована, представлява се от адв. П., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски. Ответникът началник група в ОПП-СДВР – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: на 03.05.2022 г., в [населено място], [жк], по ул. Л. П., с посока на движение от ул. Г. Д. към бул. Царица Й., Г. Г. Д. управлявала лек автомобил „М. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Времето било дъждовно, пътната настилка - мокра, с улично осветление. На кръстовището с бул. Царица Й., около 01,00 часа, по което време светофарната уредба не работила в редовен режим, а с жълта мигаща светлина, и движението се регулирало с пътните знаци, при наличие на пътен знак „Б1“ - „Пропусни движещите се по пътя с предимство“, сигнализиращ движението по път без предимство, пресичащ път с предимство, тя не пропуснала и реализира леко ПТП с движещия се срещу пътен знак „Б 3“ - „Път с предимство“ - лек автомобил „Мазда 6“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван със скорост около 60 км/ч. от В. Т. С.. За ПТП били уведомени компетентните органи. На местопроизшествието, около 01,30 ч., пристигнал дежурен нощна смяна екип за пътен контрол, в състав младши автоконтрольори И. И. и П. Т. К., които заварили освен водачите на двете МПС и хора, близки на С., с претенции към Д. за обезщетение извън това от застрахователя, от което същата била изплашена, като в последствие на мястото пристигнали и нейни близки. Полицейските служители, след като се запознали с обстановката, огледали двата леки автомобила, изслушали водачите им, които и попълнили писмени декларации във връзка с ПТП /Д. попълнила само първа страница на декларацията/, изготвили протокол за ПТП бланков №1849758, със схема към него и скица. После пристъпили към проверка за установяване употреба на алкохол, с техническо средство „Алкотест дрегер 7510“ с фабричен номер ARNJ 0024, на Г. Г. Д. и В. Т. С.. Пробата на С. отчела, че той не е употребил алкохол. Д. отказала такава проба, във връзка с което ѝ бил издаден талон за медицинско изследване №086254 - за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта ѝ, в УМБАЛ „Св. А.“ /Окръжна болница“, който ѝ бил връчен на 03.05.2022 г. в 02,40 ч., с указание тя да се яви в посочената болница до 45 минути от връчването на талона /т.е. в случая до 03,25 ч./.

Бил съставен АУАН №631393/03.05.2022 г., в който било вписано, че същата не е имала/направила възражения. Г. Г. Д. се явила в УМБАЛ „Св. А.“ на 03.05.2022 г. в 03,35 ч., т.е. с 10 минути закъснение от крайния момент на 45- минутния срок за това, като била и без лична карта, поради което закъснение и дежурният лекар не ѝ взел кръв за изследване. В попълнена от Д. на 03.05.2022 г. бланкова декларация е вписано

ръкописно „Не“ пред печатния текст „съгласна съм/ с последващо напечатано в 2 точки съдържание - да бъде прегледана и да ѝ бъде взета кръв за установяване на алкохол в кръвта и за химическа експертиза за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта. По настояване на Д. на 03.05.2022 г. в 03.55 ч. ѝ бил издаден лист за преглед на пациент, в който били вписани горепосочените обстоятелства. В законоустановения срок Г. Г. Д. депозирала пред административно наказващия орган писмено възражение срещу АУАН, което той счел за неоснователно.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-009232/03.05.2022 г. от началник група в ОПП-СДВР, с което на Г. Г. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца“ на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, както и глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда извършените от Г. Д. нарушения за безспорно доказани.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Неоснователни са направените в касационната жалба възражения в тази насока.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че не са допуснати нарушения, а по същество е приел материалната законосъобразност, като е обсъдил наведените оплаквания от наказаното лице, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства.

Безспорно е установено, че касаторът е извършила посоченото в НП нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, както не е съобразил движението си с пътните знаци и е реализирал ПТП. В чл. 172, ал. 2 от ЗДвП за това нарушение е предвидена глоба в размер на 200 лв., каквато е наложена.

Безспорно е установено и извършването от касатора на нарушение и на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. От събраните в административнонаказателното и съдебното производство доказателства се установява, че лицето е отказало да бъде тествано с техническо средство за установяване наличието на алкохол в кръвта, както и че същото не е дало кръвна проба и не е изпълнило предписанието за медицинско изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му. Без значение за ангажирането на административнонаказателната отговорност на Д. е причината, поради която не е било направено медицинското изследване. За това нарушение правилно е наложена предвидената в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП глоба в размер 2 000 лв., както и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца“.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения за допуснати съществени процесуални нарушения от въззивния съд, които са довели до постановяване на съдебното решение, без да е изяснена напълно фактичката обстановка. Видно от съдържанието на протоколите от проведените съдебни заседания в производството пред СРС, съдът се е произнесъл по всички направени в жалбата искания в първото съдебно заседание, в което е даден ход на делото, като е мотивирал подробно определението си. Неоснователни са твърденията в касационната жалба, че СРС не е събрал всички необходими доказателства, като е нарушил принципа за разкриване на обективната истина, установен в чл. 13 от НПК. Касационният състав споделя съображенията, с които СРС е отхвърлил направеното искане в подадената пред СРС жалба за разпит на двама свидетели, които не са конкретизирани. От съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства се установява, че Д. е била сама в автомобила при настъпването на ПТП и че не е имало свидетели. В следствие на място са пристигнали нейни близки, но техните показания не биха могли да доведат до изясняване на относимите факти, касаещи извършеното нарушение, тъй като същите не са били очевидци на ПТП.

С оглед изложените съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, определение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв.

Водим от тези мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3124/02.07.2023 г. на СРС, НО, 20 състав, по НАХД № 8729/2022 г.

ОСЪЖДА Г. Г. Д. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] , ет. 2, ап. 58 да заплати на СДВР сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.